

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 11S/51/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3018200147
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Radičová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3018200147.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Aleny Radičovej a sudcov JUDr. Milana Straku a JUDr. Rastislava Dluhoša, PhD. v právnej veci žalobcu: G. W., bytom D. XXX, právne zastúpený JUDr. Mgr. Jozefom Gáplovským, advokátom, so sídlom Dubnica nad Váhom, Centrum II-88 proti žalovanému: Generálny riaditeľ Zboru väzenskej a justičnej stráže, Šagátova ul. č. 1, Bratislava 1, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. GR ZVJS-95-2/14-2018 zo dňa 15.2.2018, takto

rozhodol:

Krajský súd žalobu **z a m i e t a** .

Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Predmetom súdneho prieskumu je personálny rozkaz riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby č. 364 zo dňa 26.10.2015 a rozhodnutie žalovaného, Generálneho riaditeľa ZVJS, č. GR ZVJS-95-2/14-2018 zo dňa 15.2.2018, ktorým bolo opätovne zamietnuté odvolanie žalobcu a bol potvrdený personálny rozkaz zo dňa 26.10.2016, ktorým bol žalobca podľa § 46 ods. 1 písm. a) zákona 73/1998 Z.z. dňom 26.10.2016 dočasne pozbavený výkonu štátnej služby.

2. K dočasnému pozbaveniu výkonu služby žalobcu došlo na tom základe, že dňa 3.10.2016 v čase o 9.37 hod. použil žalobca spolu s ppráp. G. V. donucovacie prostriedky hmaty, chvaty a úder sebaobrany podľa § 33 ods. 1 písm. a) zák.č. 4/2001 Z.z. voči odsúdenému L. I.. Dôvodom použitia donucovacích prostriedkov mala byť podľa Záznamu o použití donucovacieho prostriedku skutočnosť, že odsúdený I. sa voči personálu správal agresívne, vulgárne a napadol príslušníka zboru. V snahe predviesť odsúdeného do kompenzačnej miestnosti za použitia uvedených hmatov a chmatov odsúdený, žalobca a ppráp. G. V. spadli na zem, pričom si odsúdený udrhel hlavu o zem, následkom čoho upadol do bezvedomia a po bezprostrednom ošetrení a stabilizovaní bol hospitalizovaný vo Fakultnej nemocnici v Trenčíne. Následne došlo k prešetrovaniu použitia donucovacích prostriedkov a na základe tohto posúdenia vzniklo dôvodné podozrenie, že použitie donucovacích prostriedkov nebolo realizované v súlade so zákonom č. 73/1998 Z.z.

3. Vydaniu preskúmaného rozhodnutia žalovaného predchádzalo pôvodné rozhodnutie žalovaného č. GR ZVJS-312-3/14-2016 zo dňa 2.1.2017, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil Personálny rozkaz riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby IIava č. 364 zo dňa 26.10.2016, ktorým bol žalobca podľa § 46 ods. 1 písm. a) zákona 73/1998 Z.z. dňom 26.10.2016 dočasne pozbavený výkonu štátnej služby.

4. Žalobca rozhodnutie žalovaného zo dňa 2.1.2017 napadol žalobou na Krajskom súde v Trenčíne, ktorý rozsudkom sp. zn. 13S/3/2017 zo dňa 28.6.2017 rozhodnutie žalovaného zo dňa 2.1.2017 zrušil

a vrátil mu vec na ďalšie konanie z dôvodu, že skutkový stav ustálený žalovaným nemá oporu v administratívnom spise (§ 191 ods. 1 písm. f) SSP). Krajský súd v Trenčíne zistil, že správne orgány opreli svoje rozhodnutie o skutočnosti, ktoré nevyplynuli z obsahu administratívneho spisu. Malo sa jednať o skutočnosti zaznamenané na CD nosiči, na ktorej nahrávke bolo vidieť trikrát nohu príslušníka, z čoho bolo vyvedené, že sa jedná o kopy do objektu na podlahe. Samotný CD nosič však nebol založený v administratívnom spise a skutočnosti, ktoré boli na ňom zaznamenané neboli uvedené v záznamoch vyhotovených žalobcom a ppráp. V. a nevyplynuli ani z iných dôkazov, ktoré tvorili obsah administratívneho spisu.

5. V podanej žalobe žalobca namietal, že skutkové závery žalovaného, ako aj prvostupňového orgánu, ktorý vo veci rozhodoval, sú v rozpore so skutočným stavom vecí, nemajú oporu vo vykonaných dôkazoch, pričom aj právne závery sú bez opory v ustanoveniach platných právnych predpisov. Napadnuté rozhodnutie taktiež trpí nepreskúmateľnosťou vzhľadom na časové neohraničenie platnosti napadnutého personálneho rozkazu. Taktiež neporušil žiadnu povinnosť zvlášť hrubým spôsobom. Počnúc dňom 25.4.2017, kedy mu bol doručený personálny rozkaz č. 128 zo dňa 25.4.2018, už nie je príslušníkom ZVJS, čo zakladá zmätočnosť napadnutého rozhodnutia, nakoľko dňom skončenia služobného pomeru musí skončiť aj jeho dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby. Poukázal na to, že z jeho vyjadrenia k oznámeniu o začatí konania, ako aj obsahu jeho predošlých záznamov a úradných záznamov spísanými ďalšími príslušníkmi ZVJS vyplýva skutočný priebeh udalosti tak, ako sa stali, keďže tieto boli spísané bezprostredne alebo len s krátkym odstupom udalosti. Trval na tom, že jeho služobný zákrok bol odôvodnený správaním a útokmi odsúdeného. Odmietol záver, že odsúdený bol účelovo umiestnený do priestoru bez dosahu kamier. Poukázal na to, že kamerové záznamy neobsahujú záznam zvuku a preto úvod incidentu s vulgárnymi atakmi odsúdeného tam nie je zachytený. Mal za to, že z iných dôkazných prostriedkov však boli tieto slovné výpady potvrdené. Na tieto dôkazy žalovaný, ako aj prvostupňový orgán bez zdôvodnenia žiadnym spôsobom nereagujú. Poukázal na to, že odsúdený bol už v minulosti viackrát disciplinárne riešený, a to aj pre napadnutie spoluodsúdených, resp. pokusov o napadnutia príslušníkov ZVJS. Vyslovil záver, že zo znenia § 46 ods. 1 zák.č. 73/1998 Z.z. vyplýva, že porušenie služobných povinností musí byť takej intenzity, že musí mať za následok postup podľa § 52 zákona. Disciplinárne konanie voči jeho osobe však nie je vedené.

6. Žalovaný žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť, trval na správnosti skutkových a právnych záverov, pričom poukázal na znenie dôvodovej správy k zákonu č. 73/1998. V zmysle tejto dôvodovej správy je inštitút pozbavenia výkonu štátnej služby dočasným a preventívnym opatrením, ktoré musí trvať do náležitého objasnenia prípadu, kde nemožno predpokladať presný dátum ukončenia prešetrovania okolností prípadu a z tohto dôvodu nie je možné v personálnom rozkaze, ktorým príslušníka dočasne zbavuje výkonu štátnej služby, uviesť dátum skončenia dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby.

7. Žalovaný vyslovil názor, že inštitút dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby, v podmienkach služobného pomeru legislatívne vymedzený v § 46 a nasl. zák. č. 73/1998 Z.z. slúži na ochranu dôvery občanov v bezpečnostný zbor. Predstavuje dočasný prostriedok na zabezpečenie priebehu a účelu konania vo veciach služobného pomeru, keď ochrana dobrého mena bezpečnostného zboru a jeho príslušníkov (bezprostredne participujúcich na zabezpečovaní funkcií a úloh štátu) vyžaduje nevyhnutný zásah ešte pred tým, než bude vydané rozhodnutie vo veci samej. Opätovným preskúmaním podkladov vzťahujúcich sa k veci žalovaný zotrval na svojom názore, že obsah žalobcovho vyjadrenia k oznámeniu o začatí konania zo dňa 26.10.2016, ani je predošlé záznamy, ktoré sa vzťahujú na uvedenú právnu vec, neodstraňujú pochybnosti o primeranosti a zákonnom priebehu zákroku. Ani skutočnosť, že odsúdený Kamil Goral sa správal drzo a arogantne neznamená, že je nevyhnutné voči jeho osobe pri služobnom zákroku použiť neprimeranú silu. Vyjadrenie žalobcu nerozptyľuje najmä pochybnosti o konaní, ktoré je zaznamenané na kamerovom systéme v čase tesne pred zákrokom. Tiež upriamil pozornosť na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 13S/3/2017 zo dňa 28.6.2017, podľa ktorého námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného je nedôvodná. Nový dôkaz - CD nosič, ktorý pribral do spisu v súlade so zmieneným rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, bol z jeho strany riadne vyhodnotený. Aktuálne je žalobca trestne stíhaný za vyššie uvedené konanie pre trestný čin zneužitia právomoci verejného činiteľa, ktoré konanie je vedené na Okresnom súde Trenčín po sp. zn. 3T 168/2017. Uzavrel, že personálny rozkaz bol vydaný oprávnenou osobou, pričom dôvody rozhodnutia boli v tomto rozkaze zreteľne odôvodnené. Žiadal teda správnu žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

8. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len správny súd) preskúmal napadnuté rozhodnutia a postup orgánov verejnej správy podľa § 194 ods. 1 a 2 SSP v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (§ 134, § 182 ods. 1 SSP v spojení s § 195 SSP) a ustálil, že žaloba nie je dôvodná.

9. Z administratívneho spisu bolo zistené, že žalobca bol v stálej štátnej službe v zmysle zák.č. 73/1998 Z.z. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby v Ilave. V rámci služby dňa 3.10.2016 o 9.37 hod. pri vyvádzaní z vychádzkového dvorca, spolu s ppráp. G. V. vykonali služobný zákrok voči odsúdenému L. I.. O tomto zákroku žalobca spísal úradný záznam č. ÚVTOS a ÚVV 19-247/22-2016 v ktorom uviedol, že bol ppráp. V. privolaný na pomoc pri odvádzaní odsúdených I. a R. z vychádzkového dvorca s tým, že títo porušovali ústavný poriadok nedovolenými kontaktmi s inými odsúdenými. Ako prvého odviekli na celu v čase o 9.35 hod. odsúdeného R.. Následne odsúdený I. odmietol opustiť dvorec a vulgárne sa vyjadroval na adresu ppráp. V., nepričítne „hulákal“, čo počuli aj kolegovia na ostatných poschodiach. Až po opakovaných výzvach odsúdený opustil vychádzkový dvorec. Pri odvádzaní odsúdený nerešpektoval jeho pokyn zotrvať na určenom mieste, preto ho obidvoma rukami odtlačil na určené miesto. Uviedol, že okamžite odsúdeného vyzval, aby upustil od protiprávneho konania, načo vôbec nereagoval a zahnal sa voči nemu pravou rukou zovretou v päšť. Na zaistenie bezpečnosti úder vykryl ľavou rukou a použil voči odsúdenému chvat sebaobrany pravou rukou do oblastí tváre, následne odsúdeného chytil za ľavú ruku a ppráp. V. chytil odsúdeného za pravú ruku s cieľom zabezpečiť vlastnú bezpečnosť, na čo odsúdený reagoval aktívnym odporom, fyzicky sa nekontrolovateľne vzpíeral, neovládal svoje konanie. V snahe predviesť odsúdeného do kompenzačnej miestnosti za použitia hmatov a chvatov všetci padli na zem, pričom si odsúdený udrel hlavu o zem, upadol do bezvedomia. Okamžite bol informovaný ústavný lekár, ktorý odsúdeného ošetril a stabilizoval. Pod dozorom zdravotného personálu zostal odsúdený až do odchodu na eskortu do Fakultnej nemocnice v Trenčíne. Rovnako incident opísal v úradnom zázname aj ppráp. G. V..

10. Z úradného záznamu nstržm. R. vyplynulo, že dňa 3.10.2016 o 9.26 hod. vo vychádzkovom dvorci č. 15 bol ods. Jozef Balgavý upozornený na dodržiavanie ústavného poriadku, aby nevykrikoval a nenadväzoval nepovolený kontakt s iným odsúdeným z vedľajšieho koridoru, na čo reagoval slovami „Mňa to nezaujíma“ a pokračoval. Z tohto dôvodu boli zavolaní referenti (V. a H.), aby mu ukončili vychádzku v koridore. Odsúdený sa najprv zdráhal koridor opustiť, ale po opakovej výzve tak urobil. Chvíľku na to sa začal odsúdený L. I. hlučne a hanlivo vyjadrovať na adresu referentov, od čoho neupustil ani po výzve. Následne prišiel ppráp. V. ukončiť vychádzku aj I., ktorý vychádzkový dvor opustil až po mnohonásobných výzvach.

11. V administratívnom spise sa pôvodne nenachádzal kamerový záznam z kamier, ktoré zaznamenávali dianie v objekte, ale len dokument nazvaný „Popis kamerového záznamu“ vyhotovený dňa 10.10.2016 vedúcim mjr. G. F.. V tomto popise je uvedené, že z kamery č. 104 vyplynulo, že v čase 9.40 hod. npor. G. W. vychádza z vchodových dverí smerom von a pozerá sa do priestoru vychádzkových dvorcov na prichádzajúceho odsúdeného L. I., ktorý je odvádzaný z vychádzkových dvorcov ppráp. G. V.. V čase 9.40 hod. sa npor. G. W. otočil a vstúpil späť do vchodových dverí do priestoru chodby oddielu s bezpečnostným režimom. V čase 9.41 hod. vstupuje do vchodových dverí do priestoru chodby oddielu s bezpečnostným režimom odsúdený L. I. a následne ppráp. G. V., ktorý priviera vchodové dvere. Paralelne v následnom časovom slede z kamery č. 66 vyplynulo, že npor. Matej Čičák sa otočil k vchodovým dverám k odsúdenému L. I., pristupoval k nemu a oboma rukami ho odtlačil od seba smerom k vchodovým dverám.

12. Ďalej v popise kamerového záznamu k ďalšiemu sledu udalosti a ich priebehu je uvedené, že „samotný následný dej udalosti, napadnutie príslušníka odsúdeným, vykonaný služobný zákrok nie je na kamerovom systéme zaznamenaný v takom zábere a uhle, aby prispel jednoznačne k objasneniu dynamiky skutočností dôležitých pre objektivizáciu udalosti, ktoré priamo potvrdzujú alebo vyvracajú dokazovanú skutočnosť - kauzálnu súvislosť, teda vzťah medzi príčinou a následkom vzniknutej udalosti. Z uvedeného dôvodu, v tejto fáze vyhodnocovania a reprodukovania kamerového záznamu nie je možné reálne vylúčiť, že by mohlo dôjsť k nesprávnemu alebo mylnému úsudku, a preto odporúčam pri vyhodnocovaní oprávnenosti a zákonnosti služobného zákroku brať do úvahy aj iné na prešetrovanú vec sa vzťahujúce relevantné skutočnosti (dôkazy), najmä spísané úradné záznamy, resp. vyjadrenia zainteresovaných osôb - vrátane osoby, proti ktorej boli donucovacie prostriedky použité.“

13. Vedúci oddelenia VV mj. G.. H. sa písomne vyjadril k udalosti dňa 25.10.2016, pričom opísal čo videl, keď išiel otvoriť gáter prechodovou kartou. V tomto čase už odsúdený Kamil I. ležal na zemi a videl ako prichádza lekár.

14. Žalobca dňa 3.10.2016 spísal aj záznam o použití donucovacieho prostriedku príslušníkom ZVJS proti odsúdenému, z ktorého vyplynulo, že k zákroku došlo dňa 3.10.2016 o 9.37 hod v sektore 1 blok, chodba bloku A voči odsúdenému Kamilovi Goralovi, ktorý mal stupeň stráženie Max. SS a koniec trestu 10.3.2017. Udalosti pred a počas zákroku žalobca v zázname opísal zhodne s úradným záznamom, ktoré obsah je uvedený v odstavci 7 tohto rozsudku. Donucovanie prostriedky, ktoré boli použité označil ako úder sebaobrany v zmysle § 33 ods. 1 písm. a), c), hmaty, chvaty na ľavú ruku podľa § 33 ods. 1 písm. b) zákona č. 4/2001 Z.z. a ppráp. V. mal použiť hmaty a chvaty na pravú ruku. Ďalej v zázname uviedol, že použitím donucovacích prostriedkov bol dosiahnutý účel zákroku. Ako svedok zákroku bol označený ppráp. V.. Tento dokument ďalej obsahuje záznam lekára o tom, že odsúdenému L. I. bola privolaná ZZS-RLP a bol hospitalizovaný vo Fakultnej nemocnici v Trenčíne s kraniocerebrálnym poranením, analgosedovaný, OT zaintubovaný, na umelej pľúcnej ventilácii.

15. Záznam pokračuje správou o prešetrení zákroku, z ktorej vyplýva, že pri prešetrovaní vychádzal nadriadený z dostupných dôkazových materiálov, a to úradného záznamu, kamerového záznamu, záznamu o použití donucovacích prostriedkov. Nadriadený sa stotožnil s popisom udalosti tak, ako ich popisali žalobca ppráp. V. a ďalej konštatoval, že prešetrovaním okolností, ktoré priamo predchádzali samotnému služobnému zákroku nadriadený zistil, že odsúdený R. a I. porušovali ústavný poriadok nedovolenými kontaktmi s inými odsúdenými a opakovane nedodržovali zásady slušného správania voči príslušníkom. Analýzou kamerového záznamu zistil, že zákrok nie je zaznamenaný v takom zábere a uhle, aby prispel jednoznačne k objasneniu dynamiky skutočností dôležitých pre objektivizáciu udalosti, ktoré priamo potvrdzujú alebo vyvracajú dokazovanú skutočnosť. Záverom konštatoval, že na základe jemu dostupných dôkazných prostriedkov vylučuje, že by odsúdenému vznikla bezdôvodná ujma, ale zásah do jeho práv a slobôd sa javí ako prekročenie miery nevyhnutnej na dosiahnutie účelu sledovaného výkonom služby. Mimoriadna udalosť bola postúpená na vyšetrovanie orgánu činnému v trestnom konaní.

16. Ďalej sa v dokumente nachádza rukou vpísaný text riaditeľa ústavu, v zmysle ktorého zo správy o prešetrení zákroku a z vyjadrenia nadriadených príslušníkov, ktorí vykonali zákrok vyplýva dôvodné podozrenie, že npor. G. W. a ppráp. G. V. vykonali voči odsúdenému Kamilovi Goralovi zákrok neprimeraným spôsobom, následkom čoho vznikol odsúdenému závažný zdravotný následok. Sú teda dôvodne podozriví, že porušili služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a ich ďalšie ponechanie vo výkone štátnej služby by ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby.

17. Následne bol dňa 26.10.2016 vydaný Personálny rozkaz riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody a ústavu na výkon väzby llava, č. 364, ktorým bol žalobca zaradený v stálej štátnej službe vo funkcii referent režimu úseku režimovej činnosti oddelenia výkonu trestu podľa § 46 ods. 1 písm. a) zák.č. 73/98 Z.z. v znení neskorších predpisov dňom 26.10.2016 dočasne pozbavený výkonu štátnej služby. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že na kamerovom zázname nie je priamo vidno použitie donucovacích prostriedkov, pretože bolo realizované v priestoroch mimo dosahu kamery, avšak záznam zobrazuje udalosti tesne pred použitím donucovacích prostriedkov. V tejto časti záznamu je vidno, že odsúdený Goral je odvádzaný z vychádzky príslušníkmi, pôsobí pokojne, na zázname nie je vidno žiadne agresívne prejavy a ani prudké pohyby. Po vstúpení do priestorov I. sektoru mal žalobca bez zjavného dôvodu odsúdeného rukami vtlačiť späť do priestoru, z ktorého vychádzal a ktorý nie je v dosahu kamier. Dôvod pokynu pre zotrvanie v tomto priestore nie je zrejmý, v dosahu kamery sa iné osoby nenachádzajú. Správny orgán dospel k podozreniu, že odsúdený bol tohto priestoru (bez dosahu kamier) vtlačený úmyselne. Ďalej má byť na zázname vidno (z priestoru, ktorý nie je monitorovaný) trikrát za sebou nohu príslušníka, a to spôsobom, ktorý vyvoláva dojem, že kope do objektu umiestneného na podlahe. Obsah kamerového systému vyvoláva podozrenie, že odsúdený Goral bol príslušníkmi zámerne umiestnený do priestoru, ktorý nie je v dosahu kamerového systému s cieľom fyzického útoku, a že tento útok bol realizovaný aj kopmi, čo je v rozpore s obsahom záznamu o použití donucovacích prostriedkov, kde bol zaznamenaný len hmat, chvat a úder. Riaditeľ ústavu konštatoval, že z uvedených skutočností vyplýva dôvodné podozrenie, že menovaný uvedeným konaním porušil základné povinnosti príslušníka Zboru väzenskej a justičnej stráže zvlášť hrubým spôsobom, ustanovenie § 48 ods. 3 písm.

a), g) a n) zák.č. 73/1998 Z.z. s tým, že je neprípustné, aby výkon štátnej služby zabezpečoval príslušník zboru, ktorý je dôvodne podozrivý z porušenia služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom.

18. Žalovaný na odvolanie žalobcu vyššie uvedený personálny rozkaz potvrdil ako vecne správny.

19. Rozhodnutie žalovaného zo dňa 2.1.2017 napadol žalobca včas podanou žalobou.

20. Tunajší krajský súd rozsudkom sp. zn. 13S/3/2017 zo dňa 28.6.2017 rozhodnutie žalovaného zo dňa 2.1.2017 zrušil z dôvodu podľa § 191 ods. 1 písm. f) SSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

21. V pokračujúcom administratívnom konaní žalovaný zabezpečil nosič s kamerovým (obrazovým) záznamom o priebehu zásahu proti ods. Goralovi, o čom bol žalobca riadne a včas upovedomený.

22. Novovydaným preskúmaným rozhodnutím zo dňa 15.2.2018 žalovaný opakovane zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil personálny rozkaz zo dňa 26.10.2016 stotožniac sa so skutkovým a právnym posúdením prípadu prvostupňovým správnym orgánom.

23. Podľa § 46 ods. 1 zák.č. 73/1998 Z.z. v znení platnom ku dňu rozhodovania správnych orgánov policajti sa musí dočasne pozbaviť výkonu štátnej služby, ak by jeho ďalšie ponechanie vo výkone štátnej služby ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby alebo priebeh objasňovania jeho konania a je dôvodne podozrivý, že a) porušil služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom, alebo b) spáchal trestný čin.

24. Podľa § 46 ods. 2 zák.č. 73/1998 Z.z. v znení platnom ku dňu rozhodovania správnych orgánov výkonu štátnej služby možno policajta dočasne pozbaviť len na dobu nevyhnutne potrebnú na objasnenie jeho konania, najdlhšie však na šesť mesiacov; túto dobu môže výnimočne predĺžiť minister v prípade, ak je proti policajtovi vedené trestné stíhanie, a to až do jeho právoplatného skončenia. Dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby sa prerušuje na čas výkonu väzby policajta.

25. Podľa § 247a zák.č. 73/1998 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem výkonu rozhodnutia.

26. Správny súd konštatuje, že medzi účastníkmi nie je sporné, že žalobca bol zaradený v stálej štátnej službe vo funkcii referent režimu úseku režimovej činnosti oddelenia výkonu trestu odňatia slobody Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava. V službe, dňa 3.10.2016 v čase o 9.37 hod. použil žalobca spoločne s ppráp. G. V. donucovacie prostriedky voči odsúdenému L. I.. V Zázname o ich použití zo dňa 3.10.2016 žalobca tieto prostriedky označil ako hmaty, chvaty a údery podľa § 33 ods. 1 písm. a) zákona č. 4/2001 Z.z.. Na kamerovom systéme ústavu je zaznamenaný priebeh udalostí, ktoré predchádzali tomuto použitiu donucovacích prostriedkov. Nie je na nich zachytený priebeh samotného incidentu. Na zázname je však vidno (z priestoru, ktorý nie je monitorovaný) trikrát za sebou nohu príslušníka, a to spôsobom, ktorý vyvoláva dojem, že kope do objektu umiestneného na podlahe. Medzi účastníkmi taktiež nie je sporné, že odsúdenému L. I. nastal po použití donucovacích prostriedkov závažný zdravotný následok, v dôsledku ktorého mu bol aj prerušený výkon trestu odňatia slobody. Na pojednávaní pred správnym súdom právny zástupca žalobcu a zástupca žalovaného zhodne uviedli, že pred uplynutím doby 6 mesiacov od dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby bol žalobca prepustený zo služobného pomeru, a to personálnym rozkazom zo dňa 25.4.2017, ktorý bol v tento deň žalobcovi aj doručený.

27. Správny súd konštatuje, že správne orgány, ktoré rozhodovali vo veci dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby opreli svoje skutkové a následne aj právne závery o skutočnosti, ktoré sú zrejmé zo záznamu z kamerového systému umiestneného v ústave. Dej pred samotným incidentom bol vyhodnotený tak, že odsúdený Goral pôsobil pokojne, na zázname nie je vidno žiadne agresívne prejavy a ani prudké pohyby. Po vstupe do priestorov I. sektoru mal žalobca bez zjavného dôvodu rukami odsúdeného vtlčiť späť do priestoru, z ktorého vychádzal a ktorý nie je v dosahu kamier. Dôvod pokynu pre zotrvanie v tomto priestore nie je zrejmý, v dosahu kamery sa iné osoby nenachádzajú, pričom správne orgány dospeli k podozreniu, že odsúdený bol do tohto priestoru (bez dosahu kamier) vtlačený úmyselne. Ďalej má byť na zázname vidno trikrát za sebou nohu príslušníka, a to spôsobom, ktorý vyvoláva dojem, že kope do objektu umiestneného na podlahe. Obsah kamerového systému vyvolal podozrenie, že odsúdený I. bol príslušníkmi zámerne umiestnený do priestoru, ktorý nie je v dosahu

kamerového systému s cieľom fyzického ataku, a že tento atak bol realizovaný aj kopmi, čo je v rozpore s obsahom záznamu o použití donucovacích prostriedkov, kde bol zaznamenaný len hmat, chvat a úder.

28. Na rozdiel od predchádzajúceho zrušeného rozhodnutia zo dňa 2.1.2017, pri ktorého súdnom prieskume správny súd nedisponoval rozhodujúcim dôkazným prostriedkom - kamerovým záznamom, v prejednávanej príhode bolo zistené, že žalovaný uvedený dôkazný prostriedok zabezpečil do administratívneho spisu, o ktorej skutočnosti bol žalobca písomne upovedomený v záujme realizácie jeho práva na obhajobu. Z uvedeného je zrejmé, že správne orgány v ďalšom konaní opreli svoje rozhodnutie o skutočnosti, ktoré už vyplývajú z obsahu spisového materiálu, ktorého súčasťou bol aj CD nosič s kamerovým záznamom, na ktorom je vidno trikrát nohu príslušníka, pričom z tohto pohybu bolo dovedené, že by mohlo ísť o kopy do objektu na podlahe. Takéto zistenie sa spomína aj v pokyne pre vydanie rozhodnutia o dočasnom pozbavení žalobcu výkonu stálej štátnej služby. Na základe uvedeného dospel správny súd k záveru, že správne orgány odstránili dôvod, pre ktorý bolo skoršie rozhodnutie žalovaného zrušené, vďaka čomu skutkový stav ustálený správnymi orgánmi má oporu v obsahu administratívneho spisu. Súčasne dôkazná situácia reprezentovaná obsahom administratívneho spisu umožnila správnejmu súdu splniť si svoju základnú úlohu a preveriť zákonnosť konania žalobcu. Správny súd tak mal k dispozícii všetky potrebné dôkazy umožňujúce preskúmať, či v dôsledku tvrdených kopov možno počínanie žalobcu vyhodnotiť ako neprimerané použitie sily zakladajúce nezákonnosť jeho služobného zákroku. Po oboznámení sa s obsahom kamerového záznamu môže správny súd konštatovať, že žalobca sa s najväčšou pravdepodobnosťou dopustil konania (resp. sa na ňom podieľal) spôsobom, ktoré aj v dôsledku použitia kopov voči poškodenému odsúdenému možno posúdiť ako porušenie služobných povinností žalobcom zvlášť hrubým spôsobom. Zabezpečený kamerový záznam tak vyvracia tvrdenia žalobcu o zákonnosti jeho zákroku proti odsúdenému. Hodnovernosť tohto dôkazného prostriedku neznižuje ani fakt, že sa jedná len o obrazový záznam bez zvukovej stopy, ktorá nemá žiaden vplyv na objektivitu zachytených obrazových záznamov.

29. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má správny súd za to, že správne orgány obstarali všetky do úvahy pripadajúce dôkazy, ktoré náležite vyhodnotili a na ich základe riadne ustáli a posúdili skutkový stav v rozsahu potrebnom na rozhodnutie vo veci. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že skutkové a právne závery, ku ktorým dospeli správne orgány, majú oporu v obsahu administratívneho spisu, nakoľko správny súd si ich zistenia mohol preveriť oboznámením sa s obsahom samotného kamerového záznamu. Výsledky šetrenia vykonaného prvostupňovým správnym orgánom aj podľa správneho súdu zakladajú dôvodné podozrenie zo spáchania skutku žalobcom, ktorý vzhľadom na preukázané vzniknuté následky možno posúdiť ako porušenie služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom. Z tohto dôvodu námietky žalobcu čo do skutkového stavu zisteného v rozpore s obsahom spisu, resp. jeho nenáležite zistenie správny súd nepovažuje za dôvodné. Na správnosti záverov správnych orgánov nemajú vplyv ani skutočnosti, ktoré predchádzali skutku kladenému žalobcovi za vinu a na ktoré poukazoval vo svojej žalobe.

30. Námietku žalobcu, že rozhodnutie orgánu prvého stupňa je nepreskúmateľné z dôvodu neurčenia doby, po ktorú mal byť žalobca dočasne pozbavený výkonu štátnej služby, správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Z dikcie ustanovenia § 46 zákona č. 73/1998 Z.z. nevyplýva pre správny orgán povinnosť vo výroku rozhodnutia presne uviesť takýto čas trvania dočasného pozbavenia. Zákon stanovil iba maximálnu dobu trvania s tým, že ak by pred jej uplynutím pominuli dôvody, správny orgán by toto pozbavenie výkonu zrušil, a to s poukazom na skutočnosť, že môže trvať len po nevyhnutne potrebnej dobe. Dĺžku tejto doby však nie je možné určiť už pri vydávaní rozhodnutia podľa § 46 zákona č. 73/1998 Z.z. a preto absencia tohto údaju vo výrokovej časti rozhodnutia orgánu prvého stupňa nie je vadou, ktorá by spôsobovala nezákonnosť rozhodnutia.

31. Správny súd sa rovnako nestotožnil s námietkou žalobcu týkajúcou sa zmätočnosti napadnutého rozhodnutia, nakoľko dňom skončenia služobného pomeru dňa 25.4. 2017 musí skončiť aj jeho dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby. Od právoplatného rozhodnutia o dočasnom pozbavení výkonu štátnej služby závisia platové nároky žalobcu, ktoré zakladajú dôvodnosť vydania napadnutého rozhodnutia žalovaného. To v spojení s prvostupňovým rozhodnutím vytvára právny dôvod na obmedzenie platových pomerov žalobcu. V prípade nevydania preskúmaného rozhodnutia by pri existencii dôvodného podozrenia z porušenia základných povinností príslušníka ZVJS zvlášť hrubým spôsobom nastal stav, keď by si žalobca mohol uplatňovať doplatenie platu do výšky, v akej poberal plat pred 3.10.2017.

32. S poukazom na uvedené správny súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutia a procesný postup, ktorých predchádzal ich vydaniu, sú v súlade so zákonom a preto podľa § 190 SSP žalobu ako nedôvodnú zamietol.

33. Úspešnému žalovanému správny súd náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si ju neuplatnil.

34. Toto rozhodnutie prijal senát správneho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca od dňa jeho doručenia prostredníctvom Krajského súdu v Trenčíne na Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, písomne v dvoch vyhotoveniach. Zmeškanie tejto lehoty nie je možné odpustiť.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. To neplatí, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d), alebo je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 57 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. (z podania musí byť zjavné ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, údaj, kedy bolo sťažovateľovi napadnuté rozhodnutie doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).